

den saaledes, altsaa den, at en Tiendetager i et Sogn eller en Kommune, som betaler Landgilde eller anden Afgift til Sognet, kan komme til at bidrage med til denne Sognekommunes Underhold. Jeg kan ikke se, at der er væsentlig Forskel paa en Tiendejer, der altsaa har en Næring i Kommunen, og den, der har laant en Kapital til vedkommende Kommunes Beboere; de maa begge siges at udøve en Næringsvirksomhed i Kommunen. Der kunde derfor være Grund til, at den Kapitalskat, som er foreslaaet, enten helt eller delvis gik over til Kommunerne. Nu ved jeg vel, at den højtærede Finansminister den anden Dag forvarede sig mod, at Kommunerne kunde faa nogen Andel af den Kapitalskat, der udskreves, men jeg kan ikke se rettere, end at lige saa vel som en Tiendetager, en stor Godsejer, en Mand, der har forpagtet sin Ejendom bort, kan betragtes som udøvende en Næring i vedkommende Kommune, lige saa vel maa ogsaa den Kapitalist, som har laant sine Penge ud i faste Grunde i vedkommende Kommune, betragtes som næringsdrivende i vedkommende Kommune, og jeg kunde derfor finde, der var Billighed i, at Staten, naar den indkrævede denne Kapitalskat, refunderede et vist Beløb af den til den vedkommende Kommune. Det er kun en Tanke, jeg der fremkaster, men jeg synes, at vi i det Øjeblik, vi saa vel efter Regeringens som efter Kommissionens Forslag forlade det gamle, at Tiendehartkornet, Tiendetageren, ikke har noget med Kommunen at gøre, medmindre han bor i Kommunen, i samme Øjeblik synes jeg ogsaa, vi kunne gaa over til at paastaa, at Kapitalen lige saa vel som andre, der opkræve og indkræve Goder i en Kommune, ere næringsdrivende i Kommunen.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Holch) har Ordet for en kort Bemærkning.

Holch: Ja, det vil let være bemærket, at jeg ved at nævne et Tal regnede med 2 pCt. i Stedet for 2 pro mille. Der ved forandres selvfølgelig meget betydeligt det Tal, jeg nævnte; men det forandrer i øvrigt ikke min Opfattelse af, at en Beskatning som denne vil være til stor Fordel for de paagældende Kommuner. Jeg foretrækker at rette det selv; jeg er overbevist om, at det ellers nok vilde være sket af andre.

Formanden: Det ærede Medlem for 10de Kreds (Bojsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Bojsen: Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Holch) rettede den Forespørgsel til mig, af hvad Grund jeg og mine Meningsfæller kunde være betænkelige ved at stemme for det foreliggende Forslag, angaaende en Omændring af Forholdene saavel i Købstæderne som paa Landet, og det ærede Medlem mente, at det kun var en Retfærdighedsforanstaltning over for Købstæderne, som man ikke behøvede at nære nogen Betænkelighed ved at stemme for. Jeg vil kun svare dertil, at denne Foranstaltning lader sig som bekendt ikke gennemføre uden en væsentlig Omændring i de bestaaende Skatteforhold ude i Landkommunerne. Det lader sig ikke gøre at indrette denne Lov, uden at man fuldstændig maa omordne den Maade, hvorpaa vi hidtil have opkrævet Formue- og Lejlighedsskatten ude paa Landet. Det volder Landkommunerne et saa overordentligt Besvær, og det er saa overordentlig vanskeligt at gennemføre, at jeg synes, det ærede Medlem maa forstaa, at vi, der særlig ere Repræsentanter for Landkommunerne, ere særlig betænkelige ved det; men at vi nok kunne gaa med til det, naar vi faa de andre Goder i de andre Skattelove, er noget, som følger af sig selv.

Madsen-Mygdal: Jeg havde ikke tænkt paa, at jeg oftere skulde komme til at tage Ordet under Forhandlingen om denne Sag, men det ærede 2det Medlem for 5te Kreds har nys gjort adskillige Bemærkninger, som nøde mig til atter at tage Ordet. Det ærede Medlem holdt et i mine Tanker ejendommeligt Foredrag. Den første Del deraf drejede sig om Ministerens originale Tanke, denne Forskelsbeskatning, som ikke lod sig gennemføre, fordi den, som ogsaa det ærede Medlem indrømmede, vilde forurette Landet. Derefter gik det ærede Medlem over til at omtale det andet Hovedpunkt i dette Forslag, nemlig Ejendomsskylden, og denne Ejendomsskyld holdt han en stor Lovprisning over, han var særdeles glad ved den, og kunde ikke forstaa, at nogen kunde have noget at indvende mod den. Han anbefalede den det bedste, han kunde, og kom, som han selv har gjort opmærksom paa, i sin Iver til at beregne en Fordel for Haslev til 10,000 Kr. i Stedet for 1,000 Kr., men da det